

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۱۰/۱۶

یونس نگاه

امارت گرسنگی

گرسنگی و طنداران ما هر سال هنگام بودجه‌بندی سالانه موسسات خارجی سرخط خبرها می‌شود. فصل آخر سال مالی در غرب زمان حسابدی و بودجه‌بندی است.

خانه‌شان آباد که حداقل گوشه‌ای از این رنج عمومی افغان‌ها را گاهی انعکاس می‌دهند. در عمل هم برخی از این موسسه‌ها چند رویه به داخل افغانستان انتقال می‌دهند. ولی گرسنگی مردم ما عمیق‌تر از آن است که موسسات خارجی آن را حل بتوانند.

۱) نفوس افغانستان بسیار بیشتر از آن است که بتوانند با روش‌های سنتی از آن آب و خاک نان کافی بدست آورند. در گذشته‌ها، زمانی که مردم این سرزمین بطور نسبی خودکفا زندگی می‌کردند، معمولاً کمتر از ۱۰ میلیون تن بوده‌اند. در دوران ظاهرشاه وقتی کمی امکانات صنعتی بوجود آمد و واردات خوراکی‌ها از خارج بیشتر رایج شد، رقم نفوس از مرز ده میلیون فراتر رفت.

حالا کشور از لحاظ صنایع غذایی و زراعتی چندان بهتر از اواخر ظاهرشاه نیست، درحالی که نظام سنتی زراعت نیز در برخی مناطق فروپاشیده است. در همان خاک و با شرایط بدتر، حالا چهار برابر نفوس زندگی می‌کنند.

۲) برای اداره نان این جمعیت بزرگ نیاز به دولت و نظام است. نظامی که ظرفیت‌های داخلی را تشویق کند، امکان تبادل امکانات و ظرفیت‌ها را با منطقه و جهان فراهم سازد، گردش کالا و انسان را در داخل و نیز به بیرون کشور تسهیل نماید تا مردم تلاش کنند، ابتکار به خرج بدهند و مهارت و کالا و محصولات خود را با ساکنان منطقه و دورترها تشریک نمایند. یعنی آدم‌ها در این عصر بدون دولت، بدون پاسپورت، بدون سرک، بدون قراردادهای اجتماعی حداقلی در هیچ جای زمین نمی‌توانند با انتظارات عصری زندگی مرفه بوجود آورند و سیر شوند.

۳) برای سیرشدن در این عصر نیاز به کسب مهارت داریم. این مهارت‌ها کسبی و آموختنی‌اند. نظام تعلیمی و تحصیلی معاصر برای آموزش مهارت‌های کار و زندگی تنظیم شده است. یک جمع کوچک دانشمند و خلاق می‌شوند، باقی آدم‌ها از مکتب مهارت نان پیدا کردن می‌آموزند. بی‌مکتب و بی‌دانشگاه و آزمایشگاه هر جای زمین این همه نفوس را محدود سازید گرسنه می‌مانند.

۴) (تعلیم و مهارت بدون آزادی سیری نمی‌آورد. منظورم از آزادی‌های مدنی است نه سیاسی. آزادی‌های فردی در خوراک، پوشاک، سفر، کار و تعلیم و تفریح و ازدواج اگر محدود شوند جامعه فلج می‌شود، از تحرک و خلاقیت باز می‌ماند و تماسش را با جهان از دست می‌دهد. آزادی سیاسی

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په څیر و لولئ

نیز برای دوام و پایداری رفاه و آرامش لازم است، ولی جوامعی داریم که در فقدان آزادی سیاسی، و به برکت آزادی‌های مدنی منهای سیاست، از گرسنگی نجات یافته‌اند.

هرچه سازمان‌های بین‌المللی گزارش بدهند و بودجه‌بندی کنند و کمک جلب نمایند، در فقدان دولت رسمی، تعلیم و آزادی نمی‌توان سیر شد. اگر جهان واقعاً تصمیم بگیرد که برای هر خانواده افغانستان آرد و روغن کمک شود، گرسنگی رفع نخواهد شد. گرسنگی مردم افغانستان پیش از طالبان هم بوده است، ولی امارت اسلامی با این سیاست‌ها گرسنگی را بازتولید و «تضمین» می‌کند. دوام امارت ملا هب‌الله گرسنگی را ریشه‌دارتر می‌سازد.

آرشیف: نو یسنده در پورتال افغان جرمن آنلاین